

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/157/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415203061
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415203061.5

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: Mesto Dolný Kubín, Hviezdoslavovo námestie 1651/2, Dolný Kubín, IČO: 00 314 463, zastúpený Advokátskou kanceláriou Kováčik Legal s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1729, IČO: 47 238 429, proti odporcom: 1/L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A., L.. Š. XXXX/XX-XX, 2/ L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A., L.. Š. XXXX/XX-XX, v konaní o vypratanie bytu, takto

rozhodol:

I. Odporcovia 1. a 2. rade sú p o v i n n í vypratať byť č. 65 v suteréne vo vchode č. 22 bytového domu súpisné číslo 2297 zapísaný na liste vlastníctva č. 6035 pre k.ú. a mesto Dolný Kubín do 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.08.2015, sa navrhovateľ pôvodne len voči odporcovi v 1/ rade domáhal, aby do troch dní od právoplatnosti rozsudku vypratá byť č. 65 v suteréne vo vchode č. 22 v bytovom dome súp. č. XXXX na Ulici L. Š. v k.ú. a obci Dolný Kubín, ako aj náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom bytu č. 65 vo vchode č. 22 v suteréne bytového domu súpisné č. XXXX na Ulici L. Š. v L. A.. Bytový dom je zapísaný na LV č. 6035 k.ú. a obec Dolný Kubín, vedenom Okresným úradom Dolný Kubín. Dňa 06.05.2014 bola medzi navrhovateľom ako prenajímateľom a odporcom v 1/rade ako nájomcom uzavretá nájomná zmluva na predmetný byt s účinnosťou na dobu určitú do 30.09.2014. Odporca 1/ dodnes byt užíva, avšak bez uzavretej nájomnej zmluvy, a teda ho užíva bez právneho dôvodu.

Uznesením 6C/157/2015-26 súd pripustil, aby do konania na stranu odporcu pristúpil ďalší účastník konania, a to L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A., L. Š. XXXX/XX-XX, ako odporca v 2/ rade.

Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 30.03.2016 súd pripustil zmenu návrhu v nasledovnom znení: Žalovaný v 1. rade 1. a žalovaná v 2. rade sú povinní do troch dní od právoplatnosti rozsudku vypratať byť č. 65 v suteréne vo vchode č. 22 v bytovom dome súp. č. XXXX na ulici L.. Š. v k.ú. a obci Dolný Kubín.

Odporcovia sa k žalobnému návrhu, vyjadrili na pojednávaniach, ktoré súd nariadil na prejednanie veci. S vypratáním bytu nesúhlasili, pretože okrem nich v byte býva matka odporkyne 2/, ktorá je rovnako ako odporca 1/ ťažko zdravotne postihnutá a taktiež v byte býva maloletá J. K., ktorú majú zverenú do náhradnej osobnej starostlivosti. Podlžnosť, ktorá vznikla na byte vznikla z dôvodu, že mali dlh na elektrike a v súvislosti s chorobou matky odporkyne 1/ mali zvýšené výdavky. Podlžnosť však chcú uhradiť.

Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcov a listinami, ktoré do spisu predložili obe sporové strany.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Podľa listu vlastníctva č. 6035 pre katastrálne územie a obec Dolný Kubín je navrhovateľom výlučným vlastníkom bytu č. 65 nachádzajúceho sa v suteréne vchodu č. 22 bytového domu súp. č. XXXX na Ulici Ľ. Š. v Meste Ľ. A..

Odporca v 1/ rade s navrhovateľom uzavrel nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol nájom vyššie uvedeného bytu dňa 13.12.2010. Doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú, na obdobie od 15.12.2010 do 30.11.2011. Dňa 15.05.2012 odporkyňa v 2/ rade podpísala nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol opäť nájom predmetného bytu a opäť na dobu určitú, a to na obdobie od 01.12.2011 do 30.11.2012. Posledná nájomná zmluva na totožný predmet nájmu bola medzi účastníkmi konania vyhotovená dňa 06.05.2014 a nájom bol dohodnutý na dobu určitú od 01.05.2014 do 30.09.2014.

Odporcovia v 1/ a 2/ rade tvrdili, že pred bytom (ktorého sa týka predmet sporu) bývali taktiež v mestskom byte na ulici Ľ. v Ľ. A.. Nájomnú zmluvu nemajú a takisto navrhovateľ uviedol, že nájomnú zmluvu nemá. Odporcovia pritom nevedeli uviesť, či tieto predchádzajúce nájomné zmluvy boli uzavreté na vymedzenú dobu alebo nie. Okolnosť predchádzajúceho nájmu z pohľadu, či išlo o nájom na dobu určitú alebo neurčitú, súd skúmal za účelom zistenia, či uzavretie nájomnej zmluvy už na byt na ulici Ľ. Š. nesledovalo, resp. nemalo za cieľ obísť ustanovenia zákona týkajúce sa chráneného nájmu ako pri nájme na dobu neurčitú, ktorú povinnosť skúmaniu tunajšiemu súdu uložil v obdobnej veci Krajský súd v Žiline (uznesenie č.k. 11Co/81/2015 zo dňa 27.08.2015). Keďže súd nájomnú zmluvu (ak bola uzavretá) na predchádzajúci byt (na Ulici Ľ.) nemal, nie je možné prijať záver, že nájmu bytu na Ulici Ľ. Š. predchádzal nájom bytu na Ulici Ľ. na dobu neurčitú. Vzhľadom na uvedené nemožno hovoriť o dôvode neplatnosti nájomných zmlúv pre obchádzanie zákona. Potom možno uzavrieť, že na základe nájomnej zmluvy zo dňa 06.05.2014, ktorú uzavrel len odporca 1/ vznikol odporcom v 1/ a 2/ rade spoločný nájom bytu s poukazom na ust. § 7103 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v konaní nebolo sporné, že túto odporca 1/ uzavieral počas trvania manželstva s odporkyňou 2/ (existenciu manželského vzťahu medzi odporcom 1/ a odporkyňou 2/ potvrdzujú aj údaje z Registra obyvateľov SR na č.l. 9 spisu).

Ako už bolo uvedené, nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 30.09.2014. Keďže odporcovia 1/ a 2/ mali na nájomnom a službách spojených s užívaním bytu nedoplatok (k 20.01.2015 bol vo výške 1.176,92 Eur) k uzavretiu novej nájomnej zmluvy nedošlo. Podľa čl. 5 bod 1 písm. j/ Všeobecného záväzného nariadenia Mesta Dolný Kubín č. 7/2014 o podmienkach pridelenia akéhokoľvek mestského bytu je potrebné, aby daná osoba nemala voči mestu záväzky po lehote splatnosti (spis tunajšieho súdu č.k. 6C/111/2015). K 20.06.2015 nedoplatok predstavoval 1.916,46 Eur (č.l. 46 spisu). V júli až septembri 2015 nezaplatili z predpísaných čiastok nič a s platbami začali až v októbri 2015 (keď žalobný návrh bol odporcovi 1/ doručený 08.09.2015). Odvtedy bežný nájom platia, pričom na úhradu nedoplatku, ktorí za obdobie 7/2015-2/2016 dosiahol sumu 497,56 Eur a celkový nedoplatok tak sumu 2.364,02 Eur, a to potom čo zaplatili 2 x po 50,- Eur (č.l. 47 spisu) s dňa 17.03.2016 taktiež 50,- Eur (príjmový pokladničný doklad zo dňa 17.03.2016 v prílohovej obálke). Suma aktuálneho nedoplatku 2.364,02 Eur vyplýva aj z dokladu predloženého odporcami (prílohová obálka spisu).

Odporcovia preukázali, že odporca v 1/ rade má nepriaznivý zdravotný stav, a to do takej miery, že je odkázaný na opatrovateľskú službu terénou formou v domácom prostredí (rozhodnutie Mesta Dolný Kubín č. Soc.28431/8186/2015-P.E. zo dňa 15.10.2015 v prílohovej obálke spisu a preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím č. 192362 zo dňa 14.10.2013 oboznámený na pojednávaní dňa 28.09.2015). Súčasne preukázali, že ťažko zdravotne postihnutá je aj matka odporkyne 2/ bývajúca s nimi v danom byte, ktorej mobilita je čiastočne obmedzená (príloha správy z administratívnej kontroly ÚPSVaR Dolný Kubín zo dňa 24.07.2015 v prílohovej obálke spisu a preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím č. 084237 zo dňa 21.07.2015 oboznámený na pojednávaní dňa 28.09.2015). Napokon preukázali, že im bola rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/55/2015-49 zo dňa 14.09.2015 zverená do spoločnej náhradnej starostlivosti maloletá J. K., nar. XX.XX.XXXX a jej matka bola zaviazaná, aby k rukám odporcov platila na výživu maloletej minimálne výživné. Na pojednávaní dňa 28.09.2015 predložil odporca 1/ doklady, z ktorých mal súd preukázané, že: a) odporca 1/ je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 214,30 Eur, b) matka odporkyne 2/ je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 302,80 Eur, c) odporkyňa 2/ je poberateľkou opatrovateľského príspevku 201,28 Eur a peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizni, obuvi a bytového zariadenia vo výške 18,39 Eur mesačne. Odporca v 1/ rade uviedol, že matke odporkyne 2/ vykonávajú zrážky z dôchodku v prospech súdneho exekútora vo výške 40,- Eur. Spolu príjem štvorčlennej domácnosti odporcov 1/ a 2/ predstavuje 696,77 Eur. Vzhľadom na výšku a druh týchto príjmov (štátne dávky) nemožno do budúcnosti predpokladať ich zvýšenie. Pritom ak už teraz odporcovia majú výšku predpísaného nájomného 198,52 Eur (č.l. 47 spisu, platobné doklady

SIPO v prílohovej obálke) a podľa vyjadrenie odporkyne 2/ platia elektrinu vo výške 75,- Eur mesačne (č.l. 44 p.v. spisu) a na dlh na nájomnom poukazujú sumu 50,- Eur mesačne, na ostatné potreby jednotlivých členov domácnosti im ostáva 373,25 Eur, t.j. 93,30 Eur na osobu. Takáto finančná situácia je trvale neudržateľná a pri neočakávaných výdavkoch sa opäť môžu dostať do omeškania s platením nájomného, nehovoriac o platení nedoplatku.

Za takéhoto stavu veci, podľa názoru súdu, nemožno od navrhovateľa spravodlivo žiadať, aby ponechal odporcov bývať v danom byte. Zohľadňujúc túto okolnosť a vzhľadom na zánik nájomnej zmluvy zo dňa 06.05.2014 uplynutím dohodnutej doby do 30.09.2014, súd aplikujúc ust. § 126 ods. 1 a § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka návrhu na vypratanie bytu vyhovel. Na tomto mieste treba zdôrazniť, že ide o byt dvojizbový, ktorý je adekvátny potrebám danej domácnosti (manželský pár, dôchodkyňa, dospievajúce dievča), avšak nezodpovedá príjmovej situácii rodiny. Súd preto síce rozhodol o vyprataní, ale s bytovou náhradou, a to v podobe náhradného bytu, keď navrhovateľ žiadal rozhodnúť o vyprataní bez bytovej náhrady, s tým, že ak sa s tým súd nestotožní navrhol bytovú náhradu vo forme náhradného ubytovania.

O bytovej náhrade súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení.

§ 712 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka bytovými náhradami sú náhradný byt, náhradné ubytovanie a prístrešie. Náhradným bytom je byt, ktorý svojou veľkosťou a vybavením zabezpečuje ľudsky dôstojné bývanie nájomcu a členov jeho domácnosti. Náhradným ubytovaním je byt s jednou obytnou miestnosťou alebo obytná miestnosť v slobodárni, ubytovni alebo v iných zariadeniach určených na trvalé bývanie alebo podnájom v zariadenej alebo nezariadenej časti bytu u iného nájomcu. Byt alebo obytnú miestnosť môžu užívať viacerí nájomcovia. Prístreším je prechodné ubytovanie, najmä v spoločnej nočľahárni alebo v iných zariadeniach na to určených a priestor na uskladnenie bytového zariadenia a ostatných vecí domácej a osobnej potreby.

§ 712a ods. 3 prvá veta Občianskeho zákonníka ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>> nájomcovi, ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, nájomca má právo len na náhradné ubytovanie.

§ 712a ods. 4 Občianskeho zákonníka ak sa nájomný pomer skončil z dôvodov uvedených v odseku 3 nájomcovi, ktorý sa stará o maloleté dieťa alebo o bezvládnú osobu, ktorí sú členmi jeho domácnosti, a ak to pomery prenajímateľa umožňujú, poskytne sa mu namiesto náhradného ubytovania náhradný byt. Náhradný byt môže mať horšiu kvalitu a menšiu obytnú plochu, ako má byt, ktorý má nájomca vypratať. Náhradný byt mu možno poskytnúť aj mimo obce, v ktorej sa nachádza ním vypratávaný byt. Vzdialenosť náhradného bytu musí však umožniť dennú dochádzku do práce.

§ 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace.

§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

§ 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov.

Čl. 20 odsek 3 prvá a druhá veta Ústavy SR vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení je zrejmé, že navrhovateľ podanou žalobou realizuje oprávnenie vyplývajúce mu z obsahu jeho vlastníckeho práva k bytu, ktorý prenajal odporcom. Vlastnícke právo patrí medzi základné ľudské práva a v prejednávanej veci sa dostáva do stretu s ďalším takýmto právom, ktorým je právo na obydlie. Toto síce Ústava SR nedefinuje, nakoľko ale, základné práva a slobody podľa ústavy je potrebné vykladať a uplatňovať v zmysle a duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách (PL. ÚS 5/93, PL. ÚS 15/98), pri vymedzení obsahu uvedených pojmov je

potrebné prihliadať aj na príslušnú judikatúru týkajúcu sa predovšetkým čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Ochrane obydlia sa vo svojej judikatúre venuje aj Európsky súd pre ľudské práva a hierarchia hodnôt v zmysle život, zdravie, obydlie a tak majetok je zrejmá. Obydlie možno definovať ako miesto, kde osoba býva alebo vykonáva svoju obvyklú profesiu (porov. Rozsudok Gillow v. Spojená kráľovstvo z 24.11.1986 (Sťažnosť 9063/80), rozsudok Niemietz v. Nemecko z 16.12.1992 (Sťažnosť 13710/88). „Každopádne, garancie, ktoré poskytuje Dohovor požadujú, aby zásah do sťažovateľovho práva na rešpektovanie jeho obydlia nebol iba legálny, ale taktiež primeraný podľa odseku 2 článku 8 k cieľu sledovanému, a to s ohľadom na okolnosti prípadu. Následne, žiadne ustanovenie vnútroštátneho práva by nemalo byť vykladané a aplikované spôsobom nezlučiteľným so záväzkami Chorvátska vyplývajúcimi z Dohovoru (pozri Stanková v. Slovensko, citovaný vyššie, § 24, 9. október 2007).“ (Rozsudok Paulić v. Chorvátsko z 1. marca 2010 (Sťažnosť 3572/06). „V tejto súvislosti Súd opakuje, že strata obydlia je najextrémnejšou formou zásahu do práva na rešpektovanie obydlia.“ (Rozsudok Čosić v. Chorvátsko z 5. júna 2009 (Sťažnosť č. 28261/06). „V tejto súvislosti Súd znovu opakuje, že „akákoľvek osoba, ktorej hrozí zásah do práva na obydlie, by mala v princípe mať možnosť dať si preskúmať proporcionality a odôvodnenosť zásahu nezávislým súdom vo svetle relevantných princípov podľa článku 8 Dohovoru a to napriek tomu, že podľa vnútroštátneho práva nemá právo bývať v byte (pozri McCann v. Spojené kráľovstvo, č. 19009/04, para. 50, 13. mája 2008)...Ako už bolo predtým povedané, Súd neakceptuje tvrdenie, že udelenie práva nájomníkovi odvolávať sa na článok 8 by malo vážne dôsledky pre fungovanie vnútroštátneho systému alebo práva upravujúceho vzťahy medzi nájomcom a prenajímateľom (pozri, McCann v. Spojené kráľovstvo, citovaný vyššie, ods. 28 a 54).“ (Rozsudok Paulić v. Chorvátsko z 1. marca 2010 (Sťažnosť 3572/06). „Je pravdou, že čiastočne vďaka úradu prokurátora, súdy obnovili sťažovateľovo právo na užívanie sporného bytu, hoci po neprimeranom oneskorení. Akokoľvek, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, toto nepostačuje na nápravu porušenia (obnovenie) sťažovateľovho práva na rešpektovanie jeho obydlia a jeho súkromného a rodinného života.“ (Rozsudok Novoseletskiy v. Ukrajina (Sťažnosť 47148/99). „Pri posudzovaní rozsahu takéhoto pozitívneho záväzku podľa článku 2 Dohovoru je potrebné brať do úvahy povinnosť zmluvných štátov podľa čl. 1 Dohovoru zabezpečiť skutočnú a účinnú ochranu práv a slobôd, ktoré sú v ňom stanovené...“ (argumentácia súdu per analogiam aj pri konštatovaní porušenia čl. 8 Dohovoru). Citované z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/211/2013 zo dňa 29.05.2014.

Súčasne treba poukázať na nález Ústavného súdu SR č. I. ÚS 13/2000 z 10.07.2001, ktorý sa zoberá ochranou obydlia a v ktorom sa uvádza, že „...zánik odvodeného práva na bývanie v prípade, akým bol prípad navrhovateľky, Občiansky zákonník výslovne neviaže na zabezpečenie bytovej náhrady, a preto právnym dôsledkom zániku nájmu je zásadne povinnosť osoby, ktorá z takéhoto nájmu odvodzovala svoje práva na bývanie v byte, byť vypratať bez zabezpečenia bytovej náhrady. Len z ohľadom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý ustanovuje, že výkon práva a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, prichádza do úvahy možnosť neprimeranú tvrdosť, ktorá by v podobných situáciách mohla vzniknúť bez prostredným uskutočnením výkonu práva na vypratanie bytu, zmierniť tým, že povinnosť vypratáť byt sa podmieni zabezpečením bytovej náhrady...“. Zároveň vyslovil, že nie je možné v danom prípade vychádzať z názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v rozsudku 1Cdo/48/97 v prípade zásahu do práva na ochranu súkromného a rodinného života a obydlia. V tejto veci bolo rozhodnuté aj rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu Staňková v. Slovensko (prihláška č. 7502/02) z 09.10.2007, ktorým bolo rozhodnuté, že došlo k porušeniu článku 8 dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd, v zmysle ktorého každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa konštatuje, že v danom prípade išlo o neprimeraný zásah do práva sťažovateľa na rešpektovanie svojho domova, po jej vystaňovaní v roku 1999, bez toho aby jej bolo ponúknuté náhradné ubytovanie (porušenie článku 8). Európsky súd súhlasil s hodnotením Ústavného súdu SR (vyššie citovaného), že nižšie súdy nesprávne uplatnili ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka s ohľadom na situáciu sťažovateľky.

V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že tak ako treba poskytnúť právnu ochranu vlastníckemu právu navrhovateľa, je potrebné túto ochranu poskytnúť aj právu odporcov na obydlie, resp. kolíziu týchto práv vyriešiť tak, aby výkon vlastníckeho práva navrhovateľa bol v súlade s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súdenom prípade je nesporné, že v súčasnosti nesvedčí odporcom žiadny titul na užívanie daného bytu. Špecifické v tejto veci pritom je, že vlastníkom daného bytu je mesto, teda subjekt, ktorý má zákonom uloženú povinnosť starať sa o potreby svojich obyvateľov. Odporcovia sú poberateľmi

štátnych dávok, pričom bolo zistené, že je tomu tak z objektívnych dôvodov (nepriaznivý zdravotný stav odporcu 1/ a matky odporkyne 2/, ktorých odporkyňa 2/ opatruje). Posledných 6 mesiacov odporcovia platia bežný nájom a posledné tri mesiace nad bežný nájom zaplatili po 50,- Eur. Odporcovia (fyzicky ale prevažne odporkyňa 2/) sa starajú o maloletú osobu a ťažko zdravotne postihnutú osobu. Vyhovenie návrhu s tým, aby im bola poskytnutá bytová náhrada vo forme náhradného ubytovania, ako to navrhoval navrhovateľ, súd v danej považuje za neprijateľné, a to s ohľadom na zdravotný stav odporcu 1/ a matky odporkyne 2/, ako aj s ohľadom na fakt, že v domácnosti žije maloleté dieťa, a to v náhradnej rodičovskej starostlivosti. Súd preto rozhodol o vypratání bytu za súčasného poskytnutia bytovej náhrady v podobe náhradného bytu, analogicky ako by išlo nájom na dobu neurčitú, kedy by sa aplikovalo ust. § 712a ods. 4 Občianskeho zákonníka. Len takýto výkon práva, podľa názoru súdu, zodpovedá požiadavke súladu s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ešte treba dodať, že pomery navrhovateľa umožňujú zabezpečiť takýto typ priznanej bytovej náhrady a zo zákona je jeho povinnosťou garantovať sociálne práva svojich obyvateľov. Odporcovia sú občanmi navrhovateľa, keďže sú v tomto meste prihlásení k trvalému pobytu (údaj z lustrácie v registri obyvateľov na č.l. 9 spisu).

Ako vyplýva z ust. § 712a ods. 4 Občianskeho zákonníka náhradný byt môže mať horšiu kvalitu a menšiu obytnú plochu, ako má byt, ktorý má nájomca vypratať. Náhradný byt mu možno poskytnúť aj mimo obce, v ktorej sa nachádza ním vypratávaný byt. Vzdialenosť náhradného bytu musí však umožniť dennú dochádzku do práce.

Pokiaľ ide o trovy konania, súd o ich náhrade rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že právo na ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, pretože u žiadnom z nich nemožno hovoriť o úplnom úspechu v konaní. Súd síce návrhu navrhovateľa vyhovel, avšak vypratanie viazal na poskytnutie takej bytovej náhrady, ktorú navrhovateľ v konaní priznať nežiadal. Priznanie bytovej náhrady, z pohľadu náhrady trov konania, pritom možno považovať za úspech odporcov. Keďže rozsah týchto úspechov/neúspechov pomerovať nemožno, nemožno priznať ani pomernú náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa _____ jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín
dňa 20. apríla 2016

JUDr. Jana Veselá
samosudkyňa